

THE WISDOM FROM ABOVE பரத்தீர்ந்து வரும் ஞானம்

“மாம்சம் புசிக்கிறதும், மதுபானம் பண்ணுகிறதும், மற்றெதையாகிலும் செய்கிறதும் உன் சகோதரனுக்கு இடறுதல் உண்டாக்கினால் அவைகளில் ஒன்றையும் செய்யாதிருப்பதே நன்மை பயக்கும்.” ரோமர் 14:21

கடந்த காலங்களில் ராஜாக்களிடத்தில் காணப்பட்ட கொடுந்தன்மையை நாம் கவனித்திருக்கிறோம். ஆகையால் நாம் அவர்களது பரந்த பெருந்தன்மையையும் ஞானத்தையும் கவனிப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். இன்றைய பாடம் இதை விளக்குகிறது. எருசலேமின் அழிவுக்கு இருபது வருடங்களுக்கு முன்பு அங்கிருந்து நேபுகாத் நேச்சாரினால் அடிமையாக கொண்டு செல்லப்பட்ட மேலான பிறப்பும் பக்தி வைராக்கியமும் உடையவர்கள் நான்கு பேர் இருந்தனர். அவர்கள் தானியேல், அனனியா, மீஷாயேல் மற்றும் அசரியா ஆகும். இந்த கைதிகள் தவறாக நடத்தப்படவோ, அடிமைகளாக நடத்தப்படவோ இல்லை. அவர்களது புத்திக்கூர்மை அறியப்பட்டு, உயர்ந்த பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டு ராஜாவுக்கு ஆலோசனைக்காரராக ஆக்கும் பொருட்டு நன்கு போதிக்கப்பட்டார்கள். தற்காலத்தில் இவைகளெல்லாம் சொந்தங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுத்தல், அசட்டை பண்ணுதல், லஞ்சம் போன்றவைகள் மூலம் வந்தன. இது புரிந்து கொள்ள முடியாததாக இருக்கிறது.

அதே சமயம் இந்த காரியம் தேவ கிருபையில் நடைபெற்றது. தேவனுக்கு விரோதமாக கலகஞ்செய்தவர்கள் மட்டும் சிறைப்படுத்தப்பட்டு நாடு கடத்தப்படாமல் தெய்வீக பிரமாணத்தின் கொள்கைகளுக்கு மிகவும் விசுவாசமாக இருந்தவர்கள் கூட சிறைக்கைதியாக கொண்டு போகப்பட்டார்கள். வாழ்க்கையின் பேரழிவு காலத்திலும் தேவனிடம் உண்மையான விசுவாசம் உள்ளவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கிடைக்கும் என்ற பாடத்தை நாம் இங்கே கற்றுக்கொள்கிறோம். தானியேலும் அவரது தோழர்களும் எதிரிகளின் தேசத்திலும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டு செழிப்பாக இருந்தார்கள். தங்கள் சொந்த தேசத்தில் பெறும் பதவியைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பதவியை பெற்றார்கள்.

உணவுக் கட்டுப்பாட்டின் நன்மைகள்

எபிரேய வாலிபர்கள் ராஜாவின் குடும்பத்தினருடன் இணைக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கு ராஜ போஜனமும் உயர்ந்த மது வகைகளும் கொடுக்கப்பட்டன. மற்ற தேசங்களிலிருந்து வந்த அனைத்து மாணவர்களும் நன்கு போஷிக்கப்பட்டு சரீர பிரகாரமாகவும் மனதின் பிரகாரமாகவும் உயர்ந்த நிலையில் வைப்பது ராஜாவின் கொள்கையாக இருந்தது. உயர்ந்த வாழ்க்கை அறிவுத்திறனுக்கு சாதகமாக இருக்கும் என்பது தவறு என்று இந்த பாடம் நமக்கு காண்பிக்கிறது. ஆன்மீகத்தை குறிப்பிடவில்லை.

ஆரம்பத்திலிருந்தே தேவனுடைய பராமரிப்பின் கீழ் நாடு கடத்தப்பட்ட தானியேலுக்கு இந்த மாணவர்களின் பொறுப்பாளரிடம் (மந்திரி) விசேஷித்த அனுசூலம் கிடைத்தது. சாந்தமும் அமைதலுமுள்ள ஆவியே ஈர்க்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு ஆவி சரியான மத பயிற்சியின் மூலமே வரும். இந்த மந்திரியிடம் தானியேலும் அவரது கூட்டாளிகளும் தங்களுக்கு ராஜ உணவு மற்றும் திராட்சை ரசத்திற்கு பதில் பருப்பு, மரக்கரி உணவும் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அந்த மந்திரி, ராஜாவுக்கு தான் பயப்படுவதாகவும் மரக்கறி உணவினால் அவர்கள் முகம் வாடிப்போயிருக்க ராஜா கண்டால் தனது வேலைக்கோ உயிருக்கோ ஆபத்து வரும் என்றும் கூறினான். பத்து நாட்கள் இந்த மரக்கறி உணவு கொடுத்து சோதித்து பார்த்த பிறகு ஏற்றுக்கொள்ளும்படி எபிரேய வாலிபர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். பத்து நாட்களுக்கு பிறகு சோதித்து பார்த்த போது மற்றவர்களைக் காட்டிலும் இந்த நான்கு வாலிபர்களும் சரீர புஷ்டியும் முகக்களையும் உடையவர்களாக காணப்பட்டதால் அவர்களது வேண்டுகோள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அவர்களைப் பற்றி நாம் வாசிக்கிறதாவது: “இந்த நான்கு வாலிபருக்கும் தேவன் சகல எழுத்திலும் ஞானத்திலும் அறிவையும் சாமார்த்தியத்தையும் கொடுத்தார். தானியேலை சகல தரிசனங்களையும் சொப்பனங்களையும் அறியுத்தக்க அறிவுள்ளவனாக்கினார்.” குறித்த நாட்களின் முடிவில் ராஜா அவர்களோடே பேசினான். “அவர்கள் எல்லாருக்குள்ளும் தானியேல், அனனியா, மீஷாயேல், அசரியா என்பவர்களைப் போல வேறொருவரும் காணப்படவில்லை... ஞானத்துக்கும் புத்திக்கும் அடுத்த எந்த விஷயத்தில் ராஜா அவர்களை கேட்டு விசாரித்தானோ, அதிலே தன் ராஜ்யம் எங்குமுள்ள சகல சாஸ்திரிகளிலும் ஜோசியரிலும் அவர்களை காட்டிலும் புத்து மடங்கு சமர்த்தராகக் கண்டான்.”

இந்த ஞானம் மற்றும் புத்தியின் ரகசியம் என்ன? இந்த ரகசியம் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்திலும், தெய்வீக சித்தத்தை செய்வதற்கு, நீதியை செய்வதற்கு தங்களது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த வாலிபர்களின் நாட்டத்திலும் இல்லையா? இப்படியாக நாம் நமது இருதயம் மற்றும் சிந்தை சுயநல நோக்கத்திலிருந்தும் மூட நம்பிக்கையிலிருந்தும், பயத்திலிருந்தும் விலகியிருந்து, எப்படியாவது தேவனுடைய சித்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இருக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சிந்தை, எந்த சமயத்திலும் அபூர்வமாகவே இருக்கும். இப்படிப்பட்ட சிந்தை ஞானத்தை எப்பொழுதும் அபிவிருத்தி செய்யும். மறுபுறம் உணர்ச்சி வசப்படுத்தல், சுயநலம் போன்றவை தீர்மானத்தை குழப்பும். நமது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நடக்கையிலும் நமக்கு தேவையானது முழு மனதுடையவர்களாகிய அர்ப்பணம் செய்த தானியேல் மற்றும் அவருடைய கூட்டாளிகளின் முத்திரையாகும். இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுக்கு என்ன நடந்தாலும் சக மனிதர்களுக்கு சிறப்பான உழியம் செய்வார்கள். அந்தக் காலத்திலிருந்து உலகமானது ஞானத்தில் வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த காலத்தில் ஒரு தானியேல் இப்படிப்பட்ட செல்வாக்குக்குள் சென்றிருக்க முடியாது. ஒருவேளை அவர் அங்கே இருந்தால் அவர் நீக்கப்படாமல் இருந்தது ஒரு அற்புதமாக இருந்திருக்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு அற்புதம் தான் கொரலாடோவின் நீதிபதி லிண்டசே, நீதியின் கொள்கைகளுக்கு உண்மையாக இருந்ததீனிமித்தம் அவரை நசுக்குவதற்கான அடக்குமுறையான அரசியல் இருந்தும் கூட நீண்ட காலம் அவரது பணியில் நீடித்தது.

பாபிலோன் அழிந்து போனாலும் நம்மில் சிலர் தானியேலைப் போல இருக்கலாம் அல்லது உயர்ந்த ஸ்தானத்தையும் ஆச்சரியமான சந்தர்ப்பத்தையும் பெறலாம். தேவையானது என்னவென்றால் தானியேலின் ஆவியே ஆகும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கோ அல்லது ஸ்திரீக்கோ வாலிபரோ அல்லது பெரியவர்களோ சந்தர்ப்பத்தை பெறலாம். “தானியேலைப் போல தைரியமாக இருக்க வேண்டும்.” ஐயோ! மிகவும் சொற்பமானவர்களே சலுகையை உணருகிறார்கள். மிகவும் சிலரே

தானியேல் ஆவியை பின்பற்றுகிறார்கள்.

இந்த யுகம் முழுவதும் கிறிஸ்தவர்கள் தானியேலின் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மகிமையின் மகாராஜா அவர்களை கிறிஸ்துவின் பள்ளியில் வைத்திருக்கிறார். மேசியாவின் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் போது அதில் உடன் சுதந்தரராக இருக்கக்கூடிய சிலரை அவர் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார். அதற்கான பரீட்சை இந்த யுக முடிவில் வரும். அதில் பாத்திரராக காணப்படுகிறவர்கள் நீதியின் கொள்கைகளுக்கும் தேவனிடத்திலும் தானியேலின் பக்தியின் ஆவியை உடையவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் சத்திய உழியத்தில் தங்களை ஜீவனைக் கொடுக்கிறவர்களாவும் இயேசுவின் அடிச்சுவட்டை பின்பற்றுகிறவர்களாகவும் இருப்பார்கள். இவர்களைக் குறித்து கர்த்தர் கூறுகிறதாவது: “என் சம்பத்தை சேர்க்கும் நாளில் அவர்கள் என்னுடையவர்களாயிருப்பார்கள்.” (மல்கியா 3:17)

“உன் சகோதரன் ஓடறுகிறதற்கு ஏதுவாயிருந்தால்”

இந்த வசனம் உணவு மற்றும் பானத்தை பொறுத்த வரை சிறந்தது எது என்ற கருத்தை கொடுப்பதோடு, தேவனுக்கு சிறந்த முறையில் உழியம் பண்ணவும் பிறனுக்கு நம்மால் தொந்தரவு ஏற்படக்கூடாது என்பதை மனதில் வைக்கவும் நம்மை சாத்தியப்படுத்துகிறது. நமது குணலட்சணம் எந்த அளவுக்கு உயர்ந்ததாக இருக்கிறதோ அந்த அளவு இயற்கையாகவே பலவீனமாக இருப்பவர்கள் மேல் நமது செல்வாக்கும் அதிகமாக இருக்கும். அந்த செல்வாக்கு மற்றவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நன்மையாக இருக்கும்படி, சிந்தை, வார்த்தை மற்றும் கிரியைகள் உயர்ந்த நிலைக்கு உயரும்படி பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த திசையில் உதவுகிற அனைத்தும் கவனிக்கப்பட வேண்டும். அது தேவனிடமிருந்து வந்த கட்டளையாகவும் நமக்கு இருக்க வேண்டும். அவர் கூறியிருப்பதாவது: “நமக்கு கிடைக்கும் சமயத்திற்குத்தக்கதாக, யாவருக்கும் விசேஷமாக விசுவாச குடும்பத்தார்களுக்கும் நன்மை செய்யக்கூடவோம்.”